

Arte asturiano

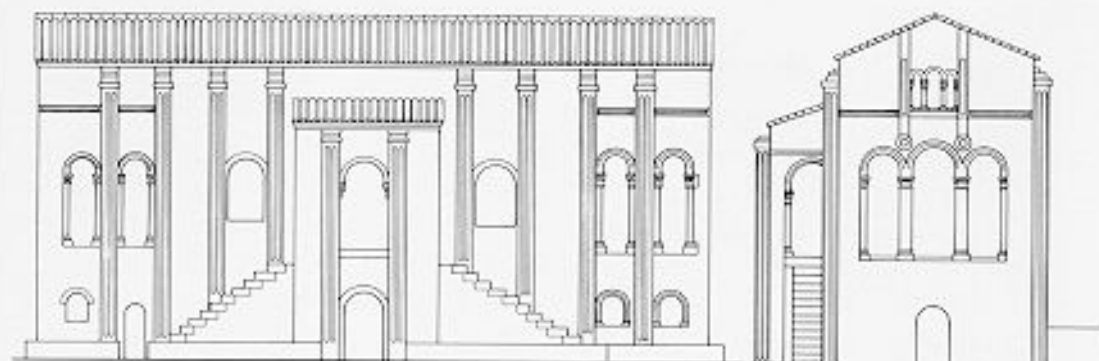
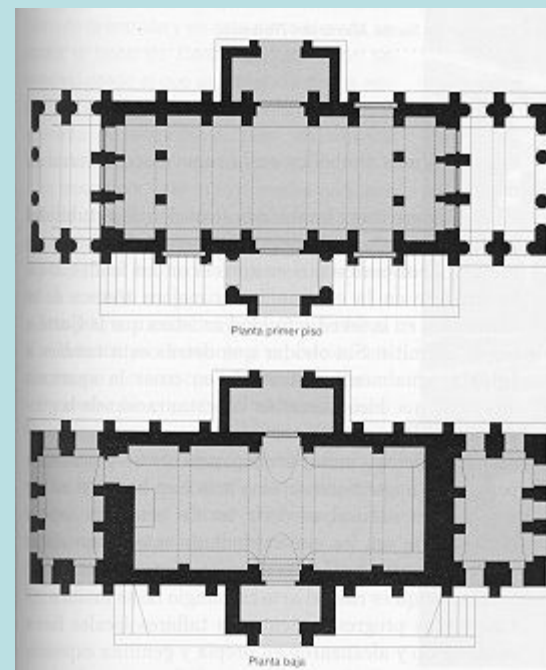
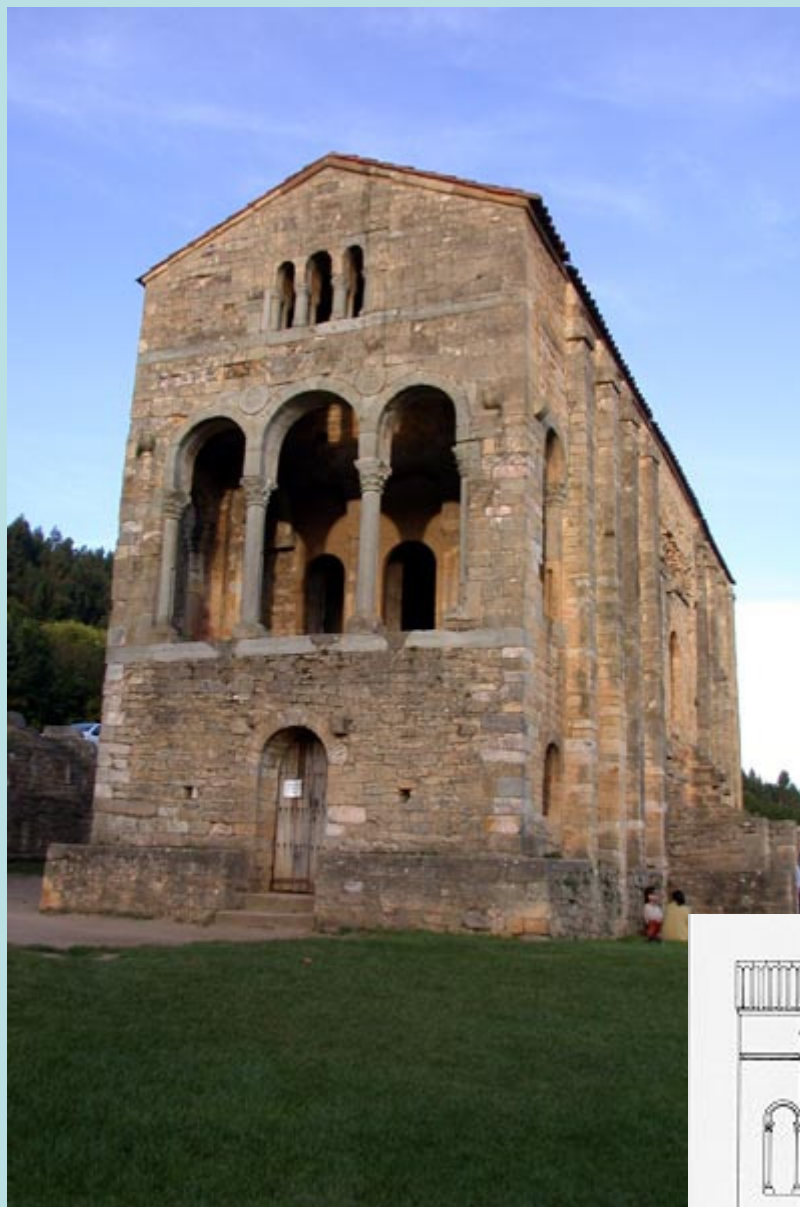
Características

- Desenvólvese principalmente no século IX e principios do X, contén distintas influencias:
 - o Elementos visigodos como os pórticos, as bóvedas de canón con arcos faixóns e contrafortes exteriores.
 - o Elementos carolinxios como o uso de pequenos sillares irregulares (sen ser cachotería) reservando os grandes e ben traballados para os puntos clave; os arcos de medio punto con dovela de ladrillo e a pranta de cruz latina.
 - o Elementos propios como a decoración con sogueados e columnas adosadas aos muros.
 - o Elementos islámicos como o uso do arco de ferradura (peraltado) e as celosías de pedra que deixan pasar a luz dun modo xeométrico e suxestivo.

Santa María del Naranco

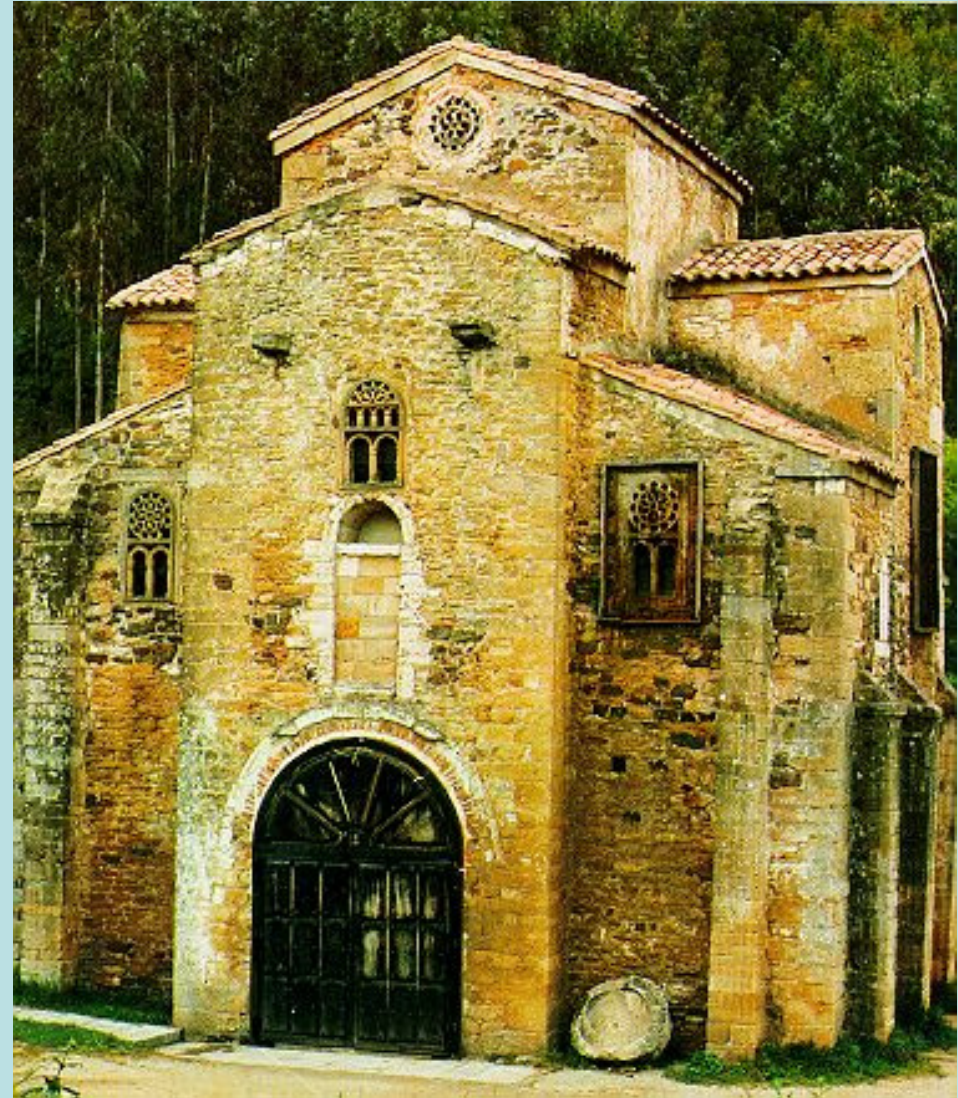
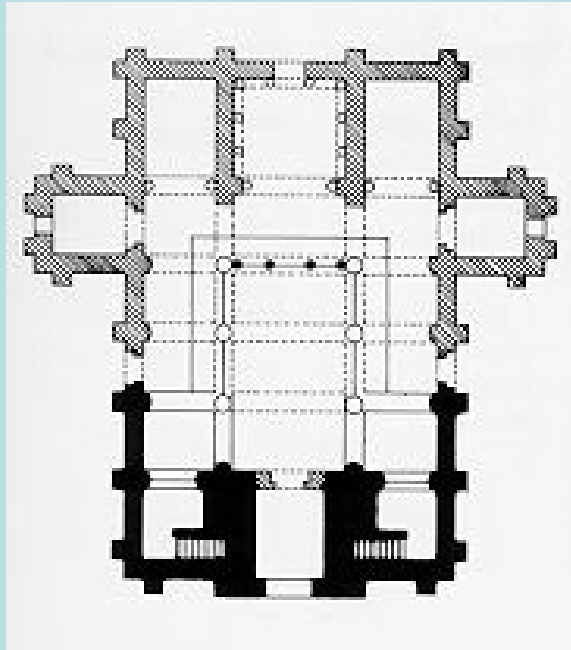
- Feita por Ramiro II a carón de Oviedo.
- En principio foi o pazo de verán, no centro dun coto de caza.
- 2 pisos e pranta rectangular.
- Os pisos teñen 3 salas, a central máis grande cuberta con boveda de canon con arcos faixóns e as laterais con teito plano.
- A bóveda apoiase directamente no muro e refórzase por medio de arcos cegos sobre os que descansan os faixóns por medio das típicas columnas asturianas adosadas ao muro.
- Os arcos cegos –medio punto peraltados- son 7, sendo o central o máis grande e diminuindo cara os bordes → sensación óptica de > perspectiva
- Os capiteis teñen forma troncopiramidal e decoración de sogueado, e figuracións de aves, animais de 4 patas e homes.
- O resto da decoración é xeométrica con medallóns e os elementos da chamada “estética bárbara”
- Os contrafortes exteriores tamén teñen función estética → harmonía visual.

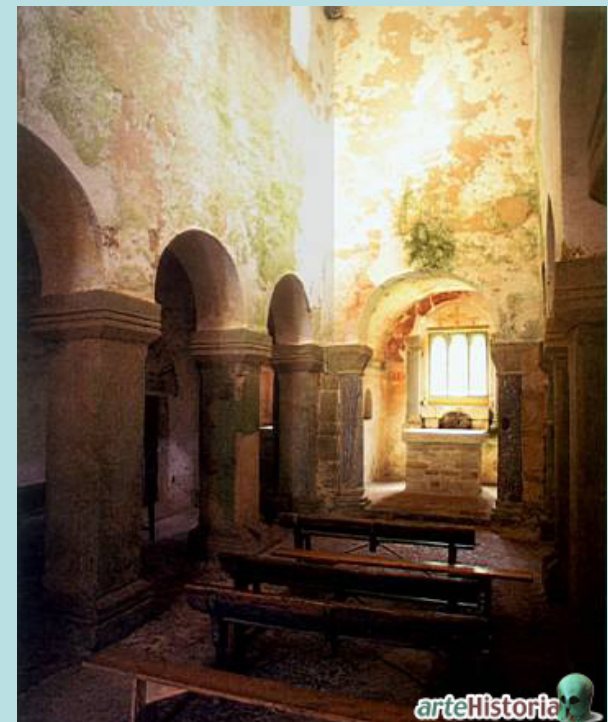
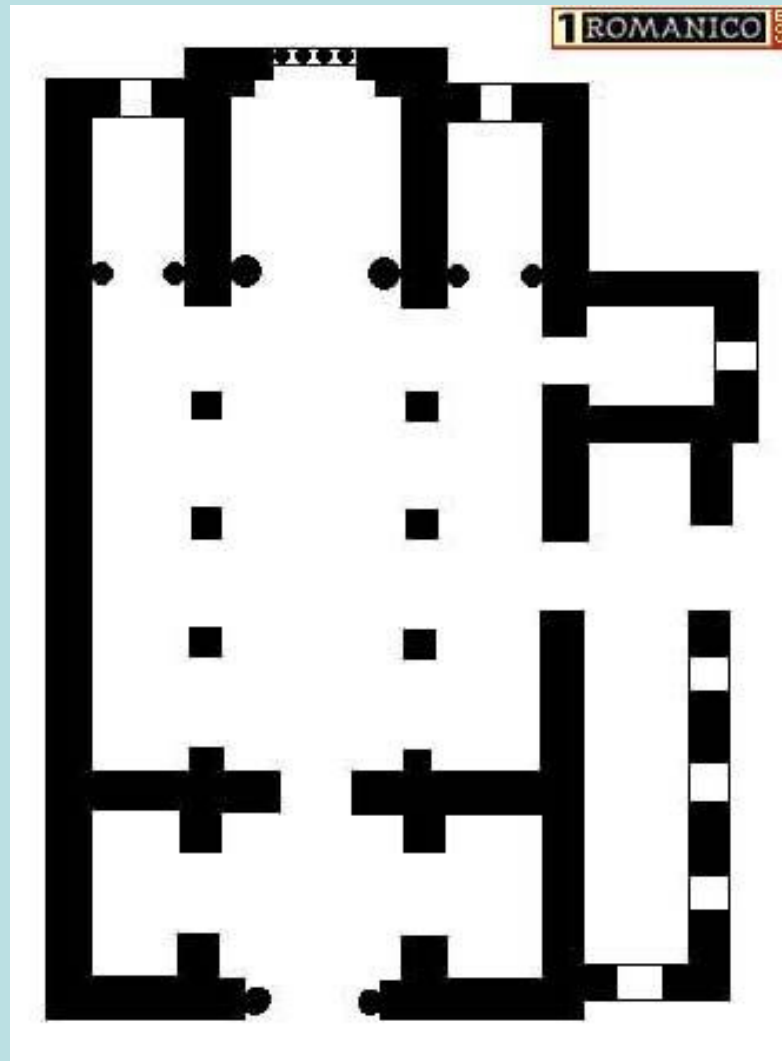
San Miguel de Lillo

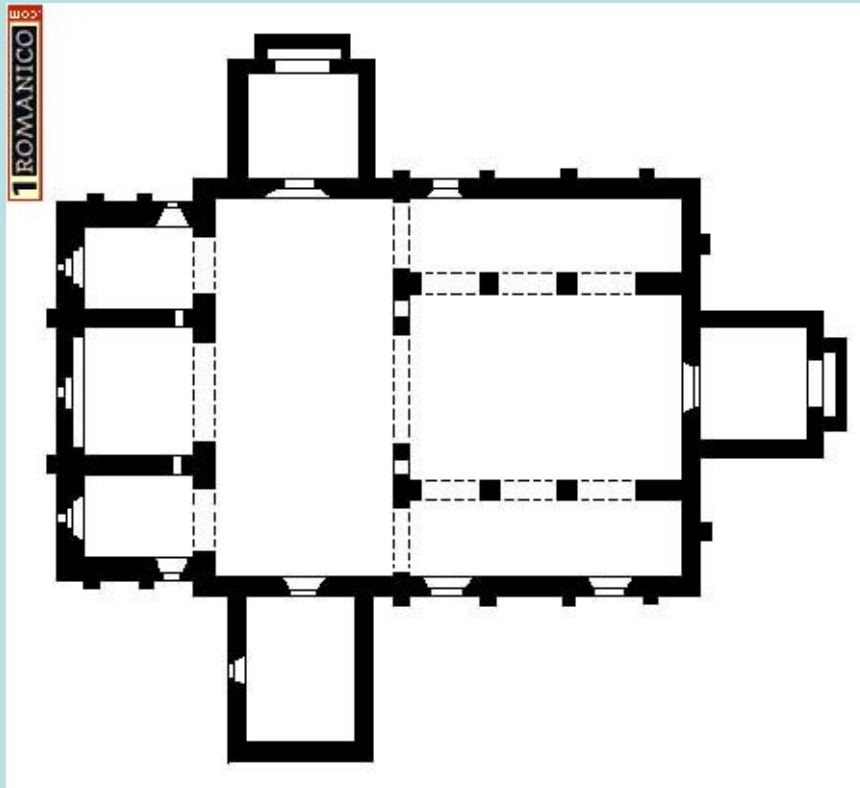
Santa Cristina de Lena

San Salvador de Valdedios

San Julián de los Prados

San Julián de los Prados

